

Hogy vihet félre, hogyan téríthet el a lényeges kérdéstől a magyarság?

Igen. A nyelv egy hatalmas lehetőség: lehetőség a dicsőségre és a kárhozatra is, vagy, ahogy Te írod: a bűnre vagy a bűnbánatra, az irány elvételére és megtalálására. Ugyanakkor ez a kis szervünk a szánkban mindkettő eszköze lehet. Rajtunk fordul mi nyilvánul meg rajta keresztül belőlünk. Életünk pillanatnyi teljességéről szól a nyelv segítségével a száj. Arról a minőségről, ami mind a magyar szó, mind a vagyok szó mögött éppen ott van. Úgy vettem észre, az általánoshoz képest az egy más színvonal, amikor elkezd valaki – nem egy profi, hanem egy egyszerű ember – a magyar nyelvről, a magyarságáról beszélni. Nagyon rá kell érnie. Bizonyos mértékben szabadulnia kell a mindennapi darálójából és olyanokkal kellett találkoznia, akiket ez a téma – téma: ami adva van – szintén érdekel. Azonban, hogy ez a beszélgetés hová vezet? A színvonal csökkenhet vagy nőhet, vagy kezdetben nőhet, majd csökken. Esetleg még a közös érdeklődést is szétverheti. „A szív bőségéből szól a száj”. Magyarul megnyilvánulni...

És talán még egy. Ma nagy divat a szavak elemzése, eredeti jelentésének keresése. Igen. Ezek a szavak, mint pl. a jelenlét, a közösség, a megmagyaráz, anyanyelv értelme a sok felszínes használat miatt nagyon egysíkú lett. Belemenni ebbe a mélységükbe, az eredeti értelmükbe olyan lehetőség, ami talán nemcsak a latinnál vagy ógörögnél, hanem a magyarnál is egy új irányt, új szemléletet eredményezhet a régi mellé. Mások: anyánk, tanítóink, költőink gondolatai nemcsak arra valók, hogy megőrizzük őket, hanem hogy továbbgondoljuk. Talán ezt (is) hiányolta nálunk Gyurka bátyánk is. Idézni, ismételni, követni egy nagyobb nagy dolog, de minőségileg más a továbbgondolás, a továbbélés, továbbmélyítés a forrás felé. A magyar szavak eredeti értelme...

„Magyar önazonosságom megkeresztelése” kifejezésed pontosan fejezi ki azt, amit meg próbálok erősíteni. A hazafiság, a magyarságtudat, a magyar össz nemzeti érdek, a magyar kulturális értékek ismerete és élése nélkül nincs mit megkeresztelni, nincs mit „odaadni”, „eladni”. Megnyerni, kihalászni csak az tud, akinek már nincs más a szívében, vagy semmi másra nem törekszik, mint Apuka szava, ami mindenkinek saját nyelvén szólna. Akik megélték azt mondják, hogy ennél nagyobb „energiaforrás” nincs, csak a kapcsolatnak vele ma sok feltétele hiányzik. Ugyanakkor nem léphetünk ki abból, amiben benne élünk, állunk: életünk, magyarságunk szintje. Állandó küzdelem ez: magyar vagyok? – ember vagyok? De éppen melyik és milyen szinten? Magyarság – emberség! Amikor egy új jelentkező jön a csoportba, először a célját kérdezzük, majd az érdeklődési területét, mert elkezdni beszélgetni, kapcsolatot teremteni csak ezek mentén lehet. Ha ez utóbbi a hazafiság, a hazaszeretet, a magyarság, akkor már csak a megfelelő beszélgetőpartnert kell megtalálni. Azt, „aki ott van” – mint írod. A többi, a magyarságban, majd az emberségben, az „én vagyok”-ban fejlődés, majd lassan hozzáadódik, ha jön és marad türelem,

figyelem és értelem. Talán ez az út, az igazság és az élet. Fejlődési szintek, fokozatok...

Köszönöm a gondolat-ébresztőt.

Barátsággal

F. Pista

FERENCZINÉ PIROSKA

A MAGYARSÁGTUDATUNK GONDOLAT FÜZÉRHEZ

Onnan kezdeném, először hogy 1979-ben mentünk öten Erdélybe, kettő ebből kispap volt.

Csiksomortánban, Vicében voltunk, számos szép területet bejártunk, három ottani papneveldei testvért kerestünk fel. Érdekes és megrettentő élményem volt, amikor közös beszélgetéskor – az ottaniaknak – elmondtam, hogy nem kellene az akkori körülményekkel foglalkoznunk (ottani elnyomás), hiszem a „mi országunk nem evilágból való”! A csiksomortáni pap-palánta úgy nézett rám, mint ha megölte volna az édesanyját! Ők ezt akkor nem értették meg! Most is vannak erdélyi kapcsolataim, most sem értik meg a fentieket!

Nekem a következő kérdésem: egyik felem magyar, másik lengyel, másik zsidó, akkor én ki vagyok?

De szinte minden honfitársam belefutna abba, hogy 80%-ban nem magyar! Nem kellene nekünk továbbiakban sem foglalkozni a nacionalizmussal, hanem inkább az isteni eszményekkel! Én hálát adok a Teremtőnek, hogy a Borkorban ez iránt nem voltak az öntudatban túltengések!

Fontosabbnak tartom azt, hogy a Föld 12-órájától 2 percre tartunk! Az ökológiai problémáink nagyon fontosak! (12 órakor vége a Földnek!)

Minden háború és viszály abból adódik még ma is, hogy észak és dél, szunnita és síita, kurd vagy kmer, baszk, stb. vallási viszályból áll. Minden viszály okozója a VAL-LÁS! Van egy olyan ábrándom, hogy a vallás, ha elhal, megszűnik a probléma! Mindenki egyenlő. elfogadjuk egymást, mindenki egyenlő eséllyel indul...stb.

(John Lennon)

Én teljesen elhiszem, ill. szeretném, ha így lenne! Ne nacionalisták legyünk, hanem Istennek elkötelezettek!

Mindenki véleményét tisztelve.

TRÁSY ÉVA

MAGYARSÁGOM...

Kedves Tibor és Mindenki!

Kezet szorítok veled ezért az írásért! Jól kiegészíti a Náci írását. Úgy gondolom, s talán ez F. A. -nak is válasz, hogy az élet minden vonatkozásában kell tudnom ki vagyok, és azt fel is kell vállalnom.

Tudom a nevemet. Én vagyok X. Y., és vállalom. Vállalom a családomat, és kiállok értük, ha szükséges. Van egy